

ПРОТОКОЛ № 2
засідання Комісії для конкурсного відбору
кандидатів на призначення державних стипендій
для видатних діячів інформаційної сфери
від 20 червня 2014 року

м. Київ, вул. Прорізна, 2, кім. 706

ПРИСУТНІ: Червак Б.О. – заступник Голови Комісії;

члени Комісії: Абрамов С.О., Бартош Н.В.,

Божко С.М.,

Секретар Комісії – Трижичинський І.М.

Вів засідання заступник Голови Комісії – **Червак Б.О.**

Червак Б.О. доповів, що кількість присутніх членів Комісії має кворум та дозволяє вважати її засідання правомірним. Оголосив порядок денний роботи Комісії.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про розгляд списку кандидатів на здобуття державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери (довічна державна стипендія).

2. Про розгляд списку кандидатів на здобуття державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери (строком на два роки).

СЛУХАЛИ: Про розгляд списку кандидатів на здобуття державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери (довічна державна стипендія, список додається).

ДОПОВІДАВ:

Трижичинський І.М. відзначив, що відповідно до Положення про державні стипендії для видатних діячів науки, освіти, культури і мистецтва, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту та інформаційної сфери, затвердженого Указом Президента України від 10 вересня 2011 року № 906/2011 Держкомтелерадіо України має здійснити конкурсний відбір пропозицій щодо кандидатур на одержання державних стипендій та запропонував список кандидатів, які були запропоновані на розгляд комісії.

Ознайомив членів Комісії з поданнями Національної спілки журналістів України, Національної спілки письменників України щодо висування претендентів на здобуття державних стипендій.

ВИСТУПИЛИ:

Червак Б.О. поцікавився у присутніх членів Комісії, чи немає зауважень та пропозицій до запропонованого списку. Зауважень та пропозицій від членів Комісії не надійшло. Поінформував, що до Держкомтелерадіо подано 10 кандидатур на здобуття довічних державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери, які висунуто національною спілкою журналістів України. Запропонував розглянути подані кандидатури поіменно, а саме: **Бондаренка Володимира Івановича**.

Бондаренко В.І. на шлях журналістики став у 1950 році в редакції газети “Знамя Победы”, проходячи військову службу в Північній групі військ. Після демобілізації з 1951 року працював у районній газеті, заочно навчаючись у Харківському держуніверситеті ім. О.М.Горького де здобув кваліфікацію філолога.

З 1956 року життя Бондаренка В.І. пов'язане з Ізюмською міськрайонною газетою “Соціалістичне життя”. Був завідуючим промислового відділу і відповідальним секретарем. У період створення раднаргоспів обіймав посади секретаря та заступника редактора міської газети “Робітниче життя” в Ізюмі. Після ліквідації газети у 1965 році працював інструктором відділу пропаганди Ізюмського міськкому КПУ, а з грудня цього ж року і до виходу на пенсію у 1987 році займав посади відповідального секретаря та заступника редактора Ізюмської міськрайонної газети “Радянське життя”, очолював літературне об'єднання “Кременець”. Підготував цілу плеяду журналістів. Зараз продовжує журналістську діяльність, друкуючись в різних виданнях України та рідного часопису “Обрії Ізюмщини”.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0

“Проти” – 4

“Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Бондаренка В.І. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячам інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Величка Леоніда Дмитровича**.

Величко Л.Д. пройшов шлях від кореспондента районної газети до першого заступника головного редактора міської газети “Вечірній Донецьк”. Протягом трудового життя працював на посадах: літературного працівника, завідувача відділу, редактора.

Журналістська і громадська діяльність Величка Л.Д. відзначена почесним званням України “**Заслужений журналіст України**”, багатьма грамотами та подяками, медаллю “**Ветеран праці**”.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0

“Проти” – 4

“Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Величка Л.Д. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячем інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Волошенюка Івана Степановича**.

Волошенюк І.С. закінчив факультет журналістики Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка. Понад півстоліття працює в пресі.

Починав у Брацлавській районній газеті, а згодом були обласне радіо, “Вінницька правда”, “Вінниччина”, “Сільські вісті”.

Нині продовжує творчо працювати. Його резонансні статті друкуються у “Вінниччині”, “ЗЗ-у каналі”, “Сільських вістях”, інших часописах. Його публіцистичні твори часто звучать по радіо, стають сценаріями для фільмів.

Ним написано багато книг, як публіцистичних так і художніх. У 1980-му заявив про себе першою книгою “Іменем хліба”. Згодом були: “Літо приємних зустрічей”, “Барвінок холоду не чує”, “Немирівська трагедія”, “Страх і совість”, “З пам’яті доріг і старих блокнотів”, “Алло, пришліть кореспондента”, “Котилося літо”, “Печалі несвячених могил”, “Орли зграями не літають”, “Від трави і солов`ів”.

За свій талант і працелюбність Іван Волошенюк удостоєний республіканських та регіональних премій: імені Михайла Коцюбинського, Євгена Гуцала, Пилипа Желюка.

Дотепер плідно трудиться як публіцист і письменник.

Заслужений журналіст України, лауреат республіканських журналістських премій “Золоте перо”, “Журналіст року” і всіх тотожних областей премій.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0

“Проти” – 4

“Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Волошенюка І.С. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячем інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Галюка Володимира Семеновича**.

Галюк В.С. після закінчення у 1958 році Чернівецького університету, де здобув освіту філолога, працював завідуючим відділу районної газети в селищі Глибоке.

У 1962 року переїжджає до м. Харків, де продовжує журналістську діяльність у газеті “Соціалістична Харківщина”. Пропрацював на посадах: від літ працівника до завідуючого відділу: інформації, науки, вузів і шкіл, листів і масової роботи. Перебуваючи на пенсії редагував газету “Автомобіліст Слобожанщини”. Отже, понад чотири десятиліття Галюк В.С. віддав журналістській праці.

За свою діяльність Галюк В.С. в 1993 році **удостоєний почесного звання України “Заслужений журналіст України”, нагороджений:** орденом Трудового Червоного Прапора, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, медаллю “За трудовое

отличие”, Почесним знаком Республіканського комітету профспілки робітників культури, Золотою медаллю української журналістики, Почесним дипломом президії НСЖУ “Золоте перо”, дипломом СЖ СРСР.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0 “Проти” – 4 “Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Галюка В.С. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячем інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

“За” – 4 “Проти” – 0 “Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Гоцалюка Івана Андрійовича.**

Гоцалюк І.А. журналіст-ветеран, має понад 50 років трудового стажу, з них понад 40 років відпрацював у пресі: завідувачим відділом сільського господарства Овруцької районної газети, заступником редактора, редактором Народницької районної газети Житомирської області, завідувачим відділом агропромислового комплексу обласної газети “Житомирщини”.

Гоцалюк І.А. часто друкувався у всеукраїнській газеті “Сільські вісті”, написав книжку “Уклін тобі, голова”, став співавтором книжок “Працею звеличені” і “Чорний біль Житомирщини”.

За сумлінну працю і виконання особливо важливих завдань Гоцалюк І.А. **удостоєний державними нагородами**, а саме: медалей “За доблесну працю”, “За трудову відзнаку”, “Ветеран праці”, також відзначено срібною і бронзовою медалями ВДНГ, Золотою медаллю української журналістики, Почесними грамотами Житомирської обласної державної адміністрації та НСЖУ, всеукраїнською відзнакою “Золоте перо”.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0 “Проти” – 4 “Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Гоцалюка І.А. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячем інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

“За” – 4 “Проти” – 0 “Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Грищука Броніслава Антоновича.**

Грищук Б.А. здобув фах журналіста у Львівському державному університеті імені Івана Франка у 1967 році.

На шлях журналістики став під час військової служби. Студентом став членом Спілки журналістів. Друкувався в газетах “Молодь України”, “Радянська Україна”,

“Красная звезда”, “Сельская жизнь”, “Литературная газета”, у журналах “Ранок”, “Україна”, “Смена” і багатьох інших.

Багато років працював журналістом у газетах Львівщини та Хмельниччини, редактором видавництва (газета Прикарпатського військового округу “Слава Родины”, обласна молодіжна газета “Ленінська молодь”), видавництво “Каменяр”, обласна газета “Радянське Поділля”), відповідальним секретарем Хмельницької обласної організації Спілки письменників України, редактором Хмельницької обласної газети “Подільські вісті”. Прозаїк, поет, публіцист. Нині – на пенсії.

Гришук Б.А. – автор книг публіцистики “Ріка пам’яті”, “Подільські обнови”, “Творці солодкого дива”, “Граф Мархоцький і Миньковецька держава”, “Григорій Ткачук: легенда і дійсність”, автор понад десятків художніх книг.

Окремими виданнями вийшли також 6 його краєзнавчих книжок про Поділля і місто Хмельницький (1977 -1996 рр.). Публікації Грищука Б.А. є своєрідним зразком для молодих журналістів області та й України в цілому.

Був неодноразово переможцем творчих конкурсів.

Удостоєний почесного звання України “Заслужений журналіст України”, нагороджений дипломом “Золоте перо” Спілки журналістів України.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0 “Проти” – 4 “Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Грищука Б.А. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячам інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

“За” – 4 “Проти” – 0 “Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Жука Петра Миколайовича.**

Жук П.М. в 1954 році закінчив факультет журналістики Київського державного університету. З цього ж року працював кореспондентом обласної газети “Черкаський край”, згодом: завідувачем відділу обласної газети “Молодь Черкащини”, власним кореспондентом республіканської газети “Молода гвардія”, редактором обласної газети “Радянська Україна”, з 1993-го по сьогоднішній день керівник редакційно-видавничої групи науково-документального видання “Реабілітовані історією” і “Книги національної пам’яті” Черкаської області.

Відзначений премією Черкаської обласної організації НСЖУ, премією Черкаського обкому ЛКСМУ, дипломом “Золоте перо” НСЖУ, ювілейною медаллю на честь 100-річчя В.І.Леніна, медаллю “За доблесну працю”, почесним знаком НСЖУ, ювілейною медаллю на честь 65-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні, багатьма грамотами і дипломами Черкаської обласної ради і Черкаської обласної державної адміністрації.

Жук П.М. видав більше двох десятків власних публіцистичних книг, які були відзначенні на державному рівні, а також брав участь у підготовці та виданні широковідомих книг “Історія міст і сіл. Черкаська область”, “Герои-освободители Черкащины”, “Они защищали мир”, “Черкащина заповедная”, “Корсунь-Шевченковская битва”. Після його публікацій Уряд України присвоїв ім’я Симиренка Л.П. Мліївському

помологічному інституту, споруджено пам'ятник матері Докії Лисенко в селі Броваха Корсунь-Шевченківського району, яка виховала 16 дітей, у т.ч. 10 фронтовиків. Після публікацій Жука П.М. місцеві органи влади назвали іменем героїв його нарисів ряд вулиць у населених пунктах Черкащини.

У багатьох зарубіжних виданнях Канади, США, Аргентини, Італії було опубліковано до 100 нарисів Жука П.М. про славетних земляків-черкашан на замовлення товариства зв'язків із закордонням "Україна".

В 2007 році Жуку П.М. присвоєно почесне звання України "Заслужений журналіст України".

ГОЛОСУВАЛИ:

"За" - 0 "Проти" - 4 "Утрималися" - 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Жука П.М. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячем інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

"За" - 4 "Проти" - 0 "Утрималися" - 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Кокостікової Галини Ігорівни.**

Кокостікова Г.І. – учасник Великої вітчизняної війни, інвалід І групи, ветеран праці, журналіст, член обласної організації НСЖУ. У 1957 р. закінчила з відзнакою факультет журналістики Київського державного університету і була направлена на роботу у херсонську обласну газету "Наддніпрянська правда", в якій працювала 47 років. У творчому доробку – замальовки, публіцистичні роздуми. Була ініціатором створення першої в Україні популярної жіночої газети сторінки "Для Вас і про Вас, дорогі жінки!", яка щотижня виходила протягом 18 років.

Довгий час Г.Кокостікова випускала сторінку "Люби і знай свій рідний край", в якій провідною стає тема історії і культури України. За ефективне висвітлення роботи медичних закладів, побутових підприємств неодноразово нагороджувалася почесними грамотами обкомів галузевих профспілок, обласного і міського виконкомів. За плідну роботу з висвітлення жіночої теми Г.Кокостікова нагороджена Почесною грамотою журналу "Крестьянка". Активно працювала Г.Кокостікова й на письменницькій ниві. В київських видавництвах вийшли її книги "Освідчення", "Брави степу", "В обіймах сонця", у Кримському – у співавторстві путівник "Херсон".

Ім'я Г. Кокостікової занесено до енциклопедичного словника "Херсонщина від А до Я", а також у біографічно-довідникові довідники "Жінки Херсонщини" та "Хто є хто в Херсонській області".

ГОЛОСУВАЛИ:

"За" - 4 "Проти" - 0 "Утрималися" - 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Решетилова Вадима Григоровича**.

Свою трудову діяльність Решетилов В.Г. розпочав кореспондентом "Останніх вістей" Українського радіокомітету при Раді Міністрів УРСР у 1957 р. одразу після закінчення факультету журналістики Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка. Працюючи на цій посаді він неодноразово відзначався подяками.

В 1962 р. працює завідувачем відділу нарису і публіцистики в редакції журналу "Вітчизна", згодом – завідувачем відділом прози, член редколегії.

У 1977 р. призначений начальником Українського республіканського відділення Всесоюзного Агентства з авторських прав, постановою Ради Міністрів УРСР наділений у здійсненні відповідальних Міжнародних повноважень правами міністра. З 1982 працює в журналі "Київ" де працює до сьогодні членом редакційної колегії, заввідділом.

Решетилов В.Г. - член Спілки журналістів з часу її заснування, член Спілки письменників України, відомий кінодраматург. Автор сценаріїв документальних фільмів про голодомор на Україні. Автор багатьох публікацій, що мали широкий читацький відгук, на актуальні теми доби здобуття Україною незалежності. Нагороджений медаллю "За трудову доблесть", а також, за творчу і громадську діяльність удостоєний почесного звання України "Заслужений працівник культури України".

ГОЛОСУВАЛИ:

"За" – 0 "Проти" – 4 "Утрималися" – 0

Кандидатура не підтримана.

Запропоновано подати кандидатуру Решетилова В.Г. кандидатом на здобуття державної стипендії видатним діячам інформаційної та видавничої сфери строком на два роки.

"За" – 4 "Проти" – 0 "Утрималися" – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Тарана Івана Володимировича**.

Таран І.В. - ветеран журналістики, інвалід I-ої групи по зору (зір втратив в 1941 року внаслідок бомбардування села радянською авіацією), головний редактор об'єднаної редакції періодичних видань українського товариства сліпих.

В 1959 році закінчив зі срібною медаллю Харківську спеціальну середню школу для сліпих дітей. З 1961 по 1966 рік навчався на філософському факультеті Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка, який закінчив з відзнакою, а його ім'я було занесене до почесної пам'ятної книги університету.

З 1966 по 1971 рік викладав політичну економію та основи філософії і атеїзму в Київському медичному училищі та Київському кооперативному технікумі. З 1971 працював коректором в Республіканському будинку звукозапису та друку українського товариства сліпих. Починає публікуватися – замітки та переклади в журналі "Заклик" (Укр.тов.сліпих), та дитячій газеті "Зірка".

З грудня 1988 року – заступник головного редактора новоствореної газети для сліпих "Промінь". З 1995- член НСЖУ. З березня 1996 року – головний редактор ПОГ "Об'єднана редакція періодичних видань Українського товариства сліпих "Заклик".

Активно публікується в періодичних виданнях УТОСу, журналах, газетах та інших виданнях.

В 1999 році указом Президента України присвоєне почесне звання України “Заслужений журналіст України”. Нагороджений також Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003 р.), почесною грамотою Київської міської державної адміністрації, численними відзнаками Українського товариства сліпих.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. зазначив, що розгляд першого питання завершено. Запропонував, перейти до розгляду другого питання. Поінформував, що на здобуття державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери строком на два роки висунуто **7** кандидатів. Запропонував розглянути кандидатуру **Бакуменко Олександра Даниловича**.

Бакуменко О.Д. відомий в Україні поет, прозаїк, публіцист, перекладач, літературознавець і мистецтвознавець. Автор понад двадцяти книг поезії та прози. У співавторстві з відомими українськими композиторами, створив понад сто пісень, що увійшли до репертуару багатьох знаних виконавців та музичних колективів України. Упродовж останніх двадцяти років його статті та нариси друкувалися в журналах, газетах та інших періодичних виданнях, а також звучали на телебаченні та програмах українського радіо.

Бакуменко О.Д. - лауреат Всеукраїнської літературно-мистецької премії ім. І.С.Нечуя-Левицького, лауреат Всеукраїнської літературної премії ім. Олександра Олеся, Міжнародної літературно-мистецької премії “Гілка Золотого каштана”, лауреат Всеукраїнського Інтернет конкурсу літературних критиків “Буквоїд-”.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0

“Проти” – 4

“Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Даниленко Володимира Григоровича**.

Даниленко В.Г. кандидат філологічних наук, докторант Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка, прозаїк, літературознавець, критик. Автор книжок повістей та оповідань. Його твори перекладалися німецькою, японською, польською, російською, італійською, словацькою, білоруською мовами. Про творчість Даниленка В.Г. написані наукові статті та дисертації. Його творчість вивчається в курсі сучасної української літератури у вищих навчальних закладах України.

Даниленко В.Г. проводить значну роботу, пов'язану з популяризацією та розвитком української літератури. У 1997 році він видав антології сучасної української прози “Квіти в темній кімнаті”, “Опудало” та “Вечеря на дванадцять персон”, до яких увійшли твори 58 сучасних українських письменників. Вихід антології викликав помітний недейний розголос в Україні. Також антології були відзначені спеціальною нагородою творчої асоціації “Кращий літературний проект року”.

Лауреат Літературної премії гумору та сатири (1993), літературних премій “Блоговіст” (1999), ім. Івана Огієнка (1999), Всеукраїнського конкурсу радіоп’єси (2007), лауреат літературних журналів “Кур’єр Кривбасу” (2005 та 2013 р.р.) та “Березіль” (2010), літературної премії Валерія Шевчука (2013).

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0

“Проти” – 4

“Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Коскіна Володимира Олексійовича**.

Коскін В.О. – поет, прозаїк, культуролог, автор поетичних збірок, гостро сюжетних романів, дитячих повістей-казок. Його твори перекладені російською та білоруською мовами.

Коскін В.О. проводить значну роботу, пов'язану з популяризацією української літератури та її творців: галерея творчих портретів провідних українських письменників та інтерв'ю з ними складають понад триста публікацій. Понад чотири сотні публікацій присвячено видатним українським художникам та композиторам. Друкується в багатьох вітчизняних виданнях: “Голос України”, “Дзеркало тижня” та інші, журнали “Дніпро”, “Київ”, автор двох авторитетних Інтернет-видань “Портал українця” і “РокОко”.

Лауреат Всеукраїнського конкурсу радіоп'єс (2011).

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 0

“Проти” – 4

“Утрималися” – 0

Кандидатура не підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Новосад Ростислави Григорівни**.

Понад 50 років **Ростислава Новосад** займається активною діяльністю в галузі журналістики, була редактором провідних газет області. У її творчому доробку сотні резонансних публікацій, художні твори. Протягом творчої діяльності Р. Новосад також активно займається громадською роботою. Десять років вона очолювала ревізійну комісію ЛОО НСЖУ. Нині - член правління Львівської обласної організації НСЖУ, позаштатний завідувач організаційного відділу. Енергійна, комунікабельна, вона користується заслуженим авторитетом серед колег-журналістів, які її поважають, прислухаються до порад.

Національна спілка журналістів України вважає, кандидатуру Новосад Ростислави Григорівни гідною для призначення державної стипендії як заслуженому діячеві в інформаційній сфері.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Осипець Валентини Іванівни**.

Осипець В.І., творчий псевдонім Валентина Давиденко, поетеса, перекладач, художник, лауреат літературних премій ім.Б.Нечерди (2000), В.Свідзінського (2008), Д.Нитченка (2002). Лауреат мистецької премії “Київ” ім. А Москаленка в галузі журналістики (2013). У 2008 році представляла Україну на Міжнародному поетичному фестивалі у м. Києві. Поезії Валентини Давиденко перекладені англійською, грецькою, італійською, польською, російською мовами. Про поетесу і художницю В.Давиденко створено телефільм у трьох частинах циклу “Подих слова”. У її власному творчому доробку 12 авторських фільмів про сучасних художників України циклу “Мистецька мансарда”.

Учасник численних міжнародних і вітчизняних художніх виставок і пленерів, має персональні виставки живопису в провідних київських галереях. Лауреат Міжнародного конкурсу “Український тиждень мистецтв” (2009). Автор багатьох поетичних книг.

“Заслужений журналіст України (1998).

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру

Сидоржевського Михайла Олексійовича.

Сидоржевський М.О., публіцист, поет, журналіст і редактор. Автор багатьох книжок, а також великої кількості аналітичних і публіцистичних статей на теми політики, економіки, геополітики, історії, літератури, культурології.

Упродовж двох десятиліть очолював такі видання як “Вільне слово”, “Самостійна Україна”, “Прес-Форум”, “Українське слово” та інші. Нині очолює популярне видання, на сторінках якого представлений сучасний літературний процес “Українська літературна газета”.

Лауреат премії Союзу журналістів СРСР за цикл публікацій “Заложники Чорнобиля” (1990). Лауреат Літературної премії ім. М.Гоголя (2011).

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

Червак Б.О. запропонував розглянути кандидатуру **Черкаса Валерія Михайловича.**

Черкас В.М., фоторепортер і фотохудожник з більш як півстолітнім стажем роботи, у різні роки працював у штаті газет „Комсомолец Полтавщини”, „Сільські вісті”, „Зоря Полтавщини”. Його світлини друкувалися у центральних виданнях.

З молодих літ звик працювати у надзвичайному темпі, ілюструючи газету, що свого часу виходила 6 разів на тиждень. З переходом на цифрові технології досконало оволодів найсучаснішою фототехнікою, усіма необхідними для обробки ілюстрацій комп’ютерними програмами.

Охоче ділиться досвідом з молодими колегами. У колективі завжди підтримував і досі підтримує доброзичливі ділові стосунки.

Постійно підвищує власний фаховий рівень: після виходу на заслужений відпочинок видав серію з шести повнокольорових фотоальбомів „Золоті імена Полтавщини” (кожен альбом обсягом більш як 300 сторінок, тиражами 2–3 тисячі примірників). Інший його етнографічний фотоальбом, „Полтавська родина”, за який автор удостоєний обласної премії імені Панаса Мирного, розійшовся як подарункове видання далеко за межі України: до Америки, Європи, Японії. Незабаром побачить світ його 4-томне подарункове видання 50-річної фотохроніки Сорочинського ярмарку.

За високі досягнення з нагоди 160-річчя Всеукраїнської громадсько-політичної газети „Зоря Полтавщини” **удостоєний звання заслуженого журналіста - першим в Україні серед фотожурналістів.** Нагороджений Почесними грамотами Кабінету Міністрів України (2001 рік), Українського фонду культури (2006, 2013 роки), Золотою медаллю

української журналістики. Дипломант багатьох республіканських фотовиставок, лауреат п'яти літературно-мистецьких премій, має багато відомчих і творчих відзнак.

ГОЛОСУВАЛИ:

“За” – 4

“Проти” – 0

“Утрималися” – 0

Кандидатура підтримана.

УХВАЛИЛИ:

1) Запропонувати кандидатури Кокостікової Г.І. і Тарана І.В. на призначення довічних державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери.

2) Запропонувати кандидатури Бондаренка В.І., Волошенюка І.С., Галюка В.С., Гоцалюка І.А., Грищука Б.А., Жука П.М., Новосад Р.Г., Осипець В.І., Решетилова В.Г., Сидоржевського М.О. та Черкас В.М. на призначення їм державних стипендій видатним діячам інформаційної сфери (строком на два роки).

Заступник

Голови Комісії

Б.О. Червак

Секретар Комісії

І.М. Трижичинський

Члени Комісії:

Директор департаменту

телебачення і радіомовлення

С.О. Абрамов

Директор фінансово -

економічного департаменту

Н.В. Бартош

Начальник відділу взаємодії

з громадськістю та ЗМІ

С.М. Божко